

ประวัติศาสตร์-ชนเผ่า-กาแป มนต์เสน่ห์ที่ลวงตัวของดอยช้าง

“บ้านดอยช้าง” เป็นหมู่บ้านหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน การต่อสู้เพื่อเอกราชของกองทัพก็เกิดขึ้นตั้งจากการรุกรานของพรรคคอมมิวนิสต์จีน จากทหารกองพล ถูกตัดขาดกลายเป็นทหารไร้สังกัด และอพยพเข้ามาในเขตประเทศไทย บางส่วนอาศัยอยู่อำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่ บางส่วนตั้งรกรากที่บ้านดอยสูง จากทหารกล้าที่เคยจับปืน กลายมาเป็นชาวสวน จับจอบ จับเสียม บ้างก็นำเมล็ดชา เมล็ดกาแป จากดอยวาวี ไปลองปลูก ปัจจุบันการเกษตรคือรายได้หลักของคนที่นี่

บ้านดอยช้าง ภาษาลีซู เรียกว่า “แลจ่า” ชาวบ้านจะเรียกตามการทอดตัวของแนวสันดอยที่มองดูมีลักษณะคล้ายช้างกำลังหมอบ ซึ่งจะมีความสูงอยู่ระหว่าง 1,200 - 1,700 เมตรจากระดับน้ำทะเล

บ้านดอยช้างมีชนเผ่าอาศัยรวมกันอยู่ 3 ชนเผ่า คือ ลีซู อาข่า และจีนยูนาน จากคำบอกเล่า ของผู้เฒ่าผู้แก่บ้านดอยช้าง เล่าว่า เดิมบ้านดอยช้างมีชนเผ่าม้งและลาหู่อาศัยอยู่ก่อน แต่สาเหตุที่ย้ายออกไปเพราะว่า ชาวบ้านได้ไปจับปลาในบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์มากินกัน ทำให้มีคนเจ็บป่วยล้มตายเป็นจำนวนมาก หากใครมีโอกาสได้ไปบ้านดอยช้างก็ขอเชิญ ไปชมบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ โดยจะอยู่ภายในบริเวณพุทธอุทยานบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์บ้านดอยช้าง ซึ่งมีความร่มรื่น ไปด้วยต้นหญ้าและพรรณไม้หนาวชนิด เย็นชื้นกับบ่อน้ำที่ใสสะอาดและตลอดเส้นทางเดินในพุทธอุทยาน ผู้มาเยือนจะพบกับต้นไม้พูดได้ ที่จะคอยบอกถึงคติธรรมคำสอนของพุทธศาสนา ให้เราได้นำมาใช้กับการดำเนินชีวิตได้ดีทีเดียว

อีกอย่างหนึ่งที่ต้องไม่ได้ที่จะต้องถามถึงยามมาเยือนดอยช้าง ก็คือกาแป หากชาคือหัวใจของคนวาวี กาแปก็คือหัวใจของคนดอยช้างเช่นกัน จากอดีตที่เป็นดอยโล้นแสนกันดาร ปกคลุมไปด้วยพุ่ม วัชพืชไร้พุ่มแปรเปลี่ยนเป็นกาแปอร่าบกำสายพันธุ์ดี สร้างรายได้ให้กับคนดอยช้างได้เป็นอย่างดี กาแปของที่นี่ถือว่าเป็นกาแปที่มีคุณภาพถึงระดับติดหนึ่งในห้าของโลกเลยทีเดียว

นี่แหละมนต์เสน่ห์ที่หาได้จากพื้นแผ่นดินไทยที่ไม่ต้องไปไกลถึงต่างแดน